

V.V.S.V.U.-binnenkort 15 lentes

Reeds vele jaren zijn wij op de V.U.-dagen uw gasten geweest om de jaarvergadering van Vrouwen V.U.-hulp mee te maken. De redactie verzocht mij, in verband met ons lustrum, u eens iets meer over de V.V.S.V.U. te vertellen dan uit de jaarlijkse korte toespraakjes naar voren kan komen. Natuurlijk doe ik dat graag en zo ben ik dan alweer bij U op bezoek, ditmaal in Helpende Handen.

De Vereniging van Vrouwelijke Studenten aan de Vrije Universiteit is in 1946 opgericht en zal dus in november haar vijftienjarig bestaan, haar derde lustrum vieren. Een feestelijke gebeurtenis, waarbij zij zich niet de gelegenheid laat ontnemen om op haar beurt voor u als gastvrouw op te treden. Hoe, dat zult u nog wel merken. Misschien heeft u zich er over verbaasd, dat wij pas in 1946 zijn opgericht. Zouden er dan daarvoor aan de V.U. geen meisjesstudenten zijn geweest? Dat lijkt u onwaarschijnlijk en dat is het ook, want de V.U. telt reeds vele vrouwelijke afgestudeerden uit de tijd vóór 1946. Nee, het eerste meisjesdispuut dateert uit 1930, terwijl het tweede een tien jaar later volgde. Het ging niet hard,

zoals u ziet, een meisje aan de universiteit was toen toch nog iets bijzonders. Deze twee disputen nu waren opgenomen in het V.U.-Corps, de organisatie der herenstudenten, terwijl men meestal een dubbel lidmaatschap had, één van het meisjes- en één van het jongensdispuut. Echter het jaar 1946 brak aan, de knellende banden van de mannenheerschappij werden verbroken, de dames gingen een zelfstandig bestaan voeren, de V.V.S.V.U. werd opgericht. Een gestadige groei volgde, het aantal adspirant-leden nam met het jaar toe om het vorig jaar zelfs de respectabele hoogte van 79 eerstejaars te bereiken. In totaal telt de V.V.S.V.U. op het ogenblik ongeveer 250 leden, verspreid over 10 disputen, die in de loop der tijden als paddestoelen uit de bodem opschoten, telkens weer anders van kleur en samenstelling. Deze disputen, ieder met een eigen karakter en eigen gebruiken, vormen de kernen van het verenigingsleven en kunnen door hun kleiner getal een hechtere band tussen de leden onderling onderhouden dan een grotere organisatie zoals de V.V.S.V.U. Zij gaat zo langzamerhand meer het terrein van de overkoepelen-

de werkzaamheden innemen. Het zou mij te ver voeren u precies te vertellen, wat men in die disputen nu eigenlijk allemaal doet, maar u begrijpt, dat wij, net als alle vrouwen, veel om gezelligheid geven en er dus een grote plaats voor inruimen. Niet voor niets worden wij een gezelligheidsvereniging genoemd. Natuurlijk heeft het student-zijn ook andere kanten, die ons naast de studie bezig houden, zoals vergaderingen met lezingen en discussies en die dingen, die niet met een enkele penstreek zijn aan te geven.

Tenslotte moet ik u nog het clubgebouw, dat de naam M.A.N.S.I.O. draagt, noemen, het centrum en trefpunt van vele activiteiten. En zo gaat het wel eens vreemde, eigensoortige leventje van de vrouwelijke studenten voort en gaan wij in november ons derde lustrum vieren, waarbij we de bloemetjes buiten en dus het vrouwelijke studentenleven in het zonnetje willen zetten.

Dat ik dit lustrum in uw blad d.m.v. dit stukje nu al even heb mogen aankondigen, is voor mij een plezierig voorproefje van het komende, zonnige gebeuren.

V.V.S.V.U. h.t. praeses.
Dien Korvinus.

beoordeling van arbeidsbesparende werkmethoden. Het laatste is in het algemeen een belangrijk onderdeel van de voorbereidingen.

Niet slechts omdat plm. 75 procent van de jaarlijkse uitgaven van een ziekenhuis de salarissen betreffen, maar allereerst om deze twee redenen:

1. het stelt de verpleegster in staat verpleegster te zijn door meer aandacht aan de zieke te kunnen geven in de tijd, dat een apparaat het werk verricht, hetgeen zij anders met de hand moet doen;
2. het kan bovendien leiden tot het verminderen van het noodzakelijk aantal ver-

pleegsters onder handhaving en zelfs opvoering van het verzorgingsniveau van de patiënt. En u weet, dat bij het nijpende verpleegsterstekort iedere verpleegster er één is.

Het gaat niet aan, hier nu uitputtend op te sommen, waarmede een ziekenhuis-econom-zonder-ziekenhuis zich zo al bezighoudt.

Het was slechts de bedoeling u een indruk te geven van de redenen waarom hij er is en waarom hij er nu al is.

Niet aan het ziekbed, wel voor het ziekbed.
J. D. K.